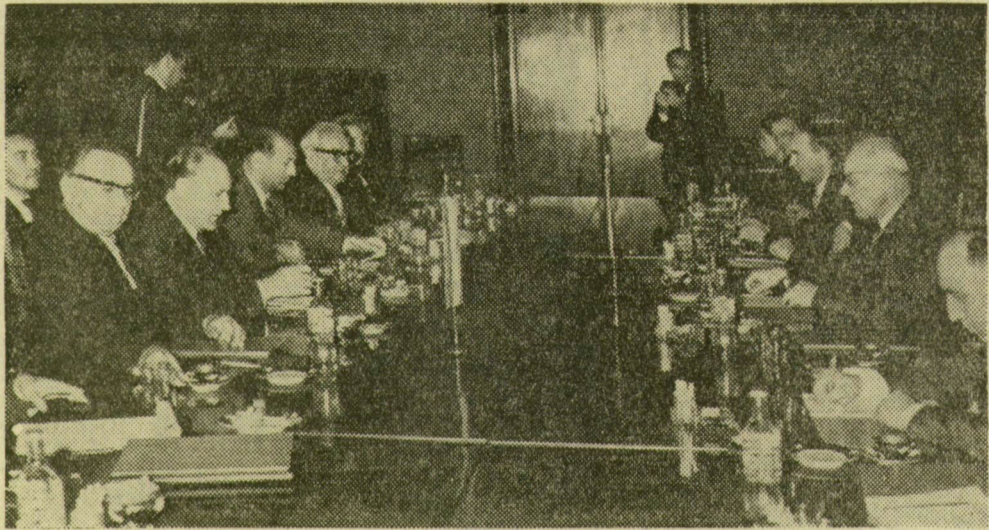

Folytatódnak a magyar-lengyel tárgyalások

A magyar küldöttség megkoszorúzta az ismeretlen katona sírját

(Telefoto — MTI Külföldi Gépszolgálat)

A magyar és lengyel párt- és kormányküldöttség a tárgyalóasztalnál

A Kádár János vezette magyar párt- és kormányküldöttség megkezdte hivatalos lengyelországi baráti látogatásának második napi programját. Dél előtt a „Győzelem” terén az ismeretlen katona sírjánál az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány

ponti Bizottság titkára, Péter János külügyminiszter, dr. Lázár György, az Országos Tervhivatal elnökhelyettese, Martin Ferenc, a Magyar Népköztársaság varsói nagykövete, valamint Darvasi István, az MSZMP KB osztályvezető-helyettese, Erdélyi Károly külügyminiszter-helyettes, Marjai József, a Külügyminisztérium főosztályvezetője és Gergely Miklós, a Külügyminisztérium protokoll osztályának vezetője,

Kedden délelőtt 10.30 órakor folytatódott a magyar párt- és kormányküldöttség, valamint a lengyel párt- és kormányküldöttség tárgyalásai.

Wladyslaw Gomulka, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára kedden este a Minisztertanács épületében vacsorát adott a magyar párt- és kormányküldöttség tiszteletére.

A vacsorán magyar részről megjelentek: Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnöke, a küldöttség vezetője, Kállai Gyula, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a kormány elnökhelyettese, Nyers Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a Köz-

Lengyel részről jelen voltak: Wladyslaw Gomulka, a LEMP Központi Bizottságának első titkára, Edward Ochab, Józef Cyrankiewicz, Stefan Jedrychowski, Zenon Kliszko, Ignacy Loga-Sowinski, Adam Rapacki, Marian Spychalski, Eugeniusz Szyr, Franciszek Waniołka, a LEMP Politikai Bizottságának tagjai, Mieczyslaw Jagielski, Ryszard Strzelecki, a Politikai Bizottság póttagjai, Czeslaw Wycech, az Egyesült Parasztpárt elnöke, Stanislaw Kulczynski, a Demokráta Párt elnöke, Witold Jarosinski, Artur Starzewicz és Józef Tejchma, a LEMP Központi Bizottságának titkárai.

Wladyslaw Gomulka és Kádár János a vacsora folyamán pohárköszöntőt mon-

Tovább korszerűsítik a szórakozóhelyeket

Új kisvendéglő nyílik — Modern presszó Alsóvároson

A hűvösebb idő beálltával egymás után csuktak be Szegeden a kerthelyiségek. A Szőke Tisza hajó — amely máskor decemberig üzemelt — a hidroncs-robantások miatt már a téli kikötőbe vonult. Így tehát a Szegedi Szálloda- és Vendéglátóipari Vállalatnál máris megkezdődött a „téli idény”.

A Bartók Béla téri fagyasztóüzemben, ahol egész nyáron át nagy mennyiségű fagyalt készült, már megkezdték a gépek átállítását, a téli időszaknak megfelelő hideg krémek és különféle cukrászati különlegességek készítésére. A tervek szerint október végén már lesz gesztenyepüré, különféle krémek, orosz krémtorta, francia teasütemény. Megkezdik a csokoládéval bevont deszertkülönlegességek árusítását is.

A hideg idő nem akadályozza a vendéglátóipari fejlesztési terv teljesítésében. Hamarosan átadják rendeltetésének a Bérkert utcai modern kisvendéglőt, amely a környékbeliek régi kívánságának tesznek eleget.

A petőfitelepi Muskátli cukrászda-presszó mintájára Alsóvároson, a Szabadság téren hamarosan modern presszót létesítenek. Itt kávé, sütemény, üdítő ital hoznak forgalomba. Téli is lesznek ételkülönlegességek. A Hági Éttermet például mélyhűtő pulttal látták el, s így állandóan lehet majd itt vadas ételeket fogyasztani. A vacsora-esteken népdal-énekeseket léptetnek fel, s ez a kezdeményezés máris szép sikert hozott. Nagyon jól sikerült a Búbos Étteremben is a legutóbb rendezett disznótoros vacsora.

Eltolódott a vendéglátóipari vállalat központi előkészítő üzemének építése. A tervek ugyan már készek, de a megvalósításra csak 1965-ben kerül sor. Pedig ez a létesítmény növelné az étellek választékát, a minőséget, s a higiéniát is. Megkezdték a burgonya és a zöldségek tárolását is. Palackos borból szintén bőséges választékkal rendelkeznek, s ezért több palackosbor-bemutatót is rendeznek a szegedi vendéglőkben.

Harminc vagon halászlé exportra

A nevezetes szegedi étel, a külföldi megrendelések nyolc halászlé egyre híresebbé válik mint konzervgyári termék is. Amikor néhány évvel ezelőtt a Szegedi Konzervgyárban megszületett a halászlé-készítés ötlete, az ételkülönlegességek kedvelői nem nagy jövőt jósoltak az új fajta konzervnek. A kereskedelem se nagyon rajongott érte. Ez érthető volt, hiszen nem ismerték akkor még a fogyasztók véleményét, az igényeket.

A Szegedi Konzervgyárba érkező elismerő levelek, s a külföldi kereskedelmi vállalatok szakembereinek véleménye arról tanúskodik, hogy a szegedi halászlé konzerv formájában nem okozott csalódást. Tavaly már 40 vagonnal gyártottak, 1964 első felében 10 és fél vagonnal készítették. A nagymérvű

külföldi megrendelések nyomán most további 40 vagonnal gyártanak.

Mivel állandó profilá vált a szegedi halászlé gyártása a Szegedi Konzervgyárban, átszervezik a termelést. Módosítják a gyártóvonalat, hogy termelékenyebbé tegyék a munkát. Újfajta tárolási eljárást vezetnek be. A készárut négy hétig megfigyelés alatt tartják, csak aztán csomagolják és adják át a külkereskedelmi vállalatnak. A megfigyelés időszakában rakodólappal együtt tárolják a raktárban. Így az áru mozgatása jóval könnyebb, gazdaságosabb.

A jövő hét elején kerül át az üzemi „étlapra”, más szóval gyártásprogramba a halászlé. A készülő 40 vagonból 30 vagonnyit exportálnak majd.

Tagértekezletek, közgyűlések az fmsz-ekben

Országsszerte megkezdődött a magyar szövetségi élet évenként ismétlődő jelentős eseménye, a csaknem 2 millió tagot számláló földművelő- és ipari tagértekezletek, illetve közgyűlés-sorozata. A tanácskozásokon megvitatják a falusi árulatlátást, tehát a földművelő- és ipari tagértekezletek kiskereskedelmének és vendéglátóipari tevékenységével kapcsolatos problémákat, a földművelő- és ipari tagértekezletek szolgáltató tevékenységének kérdéseit, s mindezt napirendre kerül a háztáji termelés elősegítésére, fejlesztésére készített program. Foglalkoznak a tagértekezletek a földművelő- és ipari tagértekezletek keretében működő egyéb szervezetekkel — például a takarékszövetkezetek — fejlődésével és fejlesztésével is. Az elhangzó bírálatok és javaslatok a járási, illetve megyei szervek útján jutnak el az országos központba, s közvetve, vagy közvetlenül beleépülnek a fontosabb döntésekbe. (MTI)

Felejthetetlen találkozás — HÚSZ ÉV UTÁN

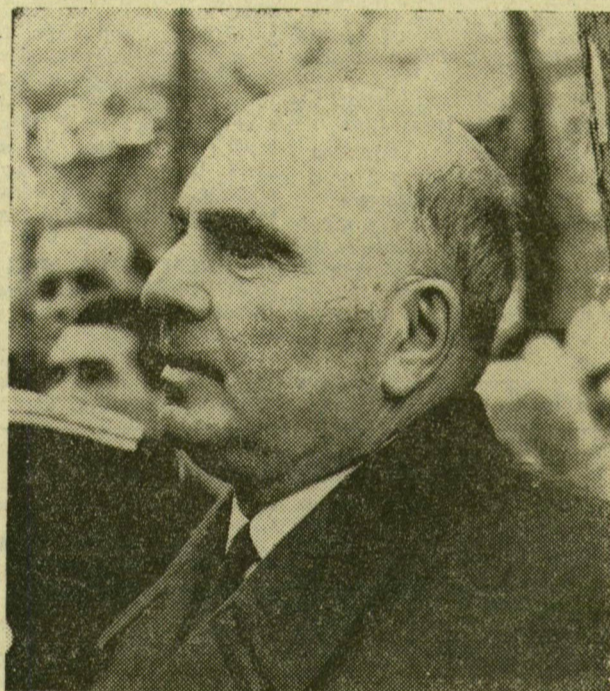
M. Sz. Hajtovics elvtárs, ember, aki tud örülni a mások örömeinek, osztozni a mások bánatán. Így volt ez most két évtizede is, amikor a felszabadulást követő hosszú hónapokon át Szeged szovjet városparancsnoki posztján állt. Akkor egy világért nem említene, s a szegedi kommunista mozgalom veteránjai, küzdőtársai mondják róla — kenyeret adott a népek. És ehhez még annyit: a Szovjetunió Kommunista Pártjának 1921 óta tagja.

Most 61 éves, de lelkeben fiatal maradt. Állami nyugdíjas, de még most is dolgozik: Ogyessza városgazdálkodási vállalatnál mérnök-ként végez fontos munkát. Kellene ezt csinálnia? Dehogy! Mégis végzi, mert a téltelenséget nem bírja. Aztán Ogyessza iskoláiba jár, előadásokat tart a diákoknak Magyarországról, Szegedről. A történelem úgy hozta — és ez is érdekes találkozás —, hogy M. Sz. Hajtovics Ogyesszában él családjával. Abban a városban, amely Szeged szovjet testvérvárosa.

S most a szegedi kommunista és munkásmozgalom több veteránjának gyűlésén ülve meghitt az eszmecsere. Testvér itt valamenyny. Ő a volt városparancsnok, sok kitüntetés, közte a Magyar Szabadság Erdemrend, a Szovjet Vöröskereszt Erdemrend birtokosa is... Ott vannak a mellén a kitüntetések. A piroszposztag.

Az est őrökben M. Sz. Hajtovics elvtársat fogadta a megyei pártbizottságon Győri Imre elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára, s rendkívül szívélyes baráti beszélgetést folytattak.

Az emlékek és a múltbeli, mostani élmények kitörölhetetlenek. Az agyban, a szívben élnek. S ha erről van szó, a kemény, nehéz csatában edződött katona: M. Sz. Hajtovics elvtárs elérkezniül. Maga a szerénység. Szava csendes. Mélyen érző

(Enyedi Z. felv.)

M. Sz. Hajtovics elvtárs ma... A felvétel mostani szegedi látogatása alkalmával készült

arcú, ősz hajú Miska bácsi (sokan egyszerűen csak így hívják idősebb Komócsin Mihályt), Tombác Imre, Agócsi János, Farkas István, Győlai István, Havalecz Istvánné, Komócsin Antal és dr. Zápori Dezső, meg Szabó László, aki Hajtovics alezredes gépkocsivezetője volt — mind itt vannak. Hát persze, hogy jól emlékeznek egymásra.

Egy nevet említ mindjárt érkezésekor tört magyarsággal a volt városparancsnok: Komócsin Mihály. — Itt vagyok! — szólal meg Miska bácsi. — Csak most másképp nézek ki, mint a felszabadulás napjaiban. Akkor megviselt a fasiszták internálótáborába. Most meg — mosolyog — jó húsban vagyok...

A két „örög” szeme egymásba kapcsolódik. Felejthetetlen pillanat a húsz év utáni találkozás.

M. Sz. Hajtovics azt mondja: — Amikor néhány napja gépkocsival közeledtem Szegedhez, egyre az járt a fejemben, hogy élnek-e a régi szegedi harcostársak. Nagyon boldog vagyok, hogy sokukkal találkozhattam. — Megtiszteltetés és ki-mondhatatlan örömszámunkra — szólnak a szegediek —, hogy Hajtovics elvtársat újra körünkben köszönhetjük.

És beszélnek, beszélnek. Havalecz Istvánné az asszonyok, az anyák érzeit fejezi ki:

— Akkor régen, húsz éve cukor sem volt. A magyar gyerekeknek, családoknak adtak a szovjet katonák.

Emlék emléket követ. Szabó László, Agócsi János előveszi levélarcából azt az

iratot, amit Hajtovics elvtárs írt alá. Megőrizték, Agócsi János idézi, hogy a kenderfonógyár első kulturális estjén ott volt a szovjet városparancsnok is, s együtt szórakozott a munkásokkal. Előtte a termelés megindításához adott segítséget. „Munka nélkül — hangzott el sokszor — nincs és nem lehet élet!”

— A szegedi kommunisták — pergeti vissza az időt idősebb Komócsin Mihály és a többi — fáradhatatlanul magyarázták, hogy miért fontos a munka. Vallották, hogy lesz újjászületés és bőven kenyér, cukor, liszt, stb. Akkor is, meg most is kérdezték tőlünk, kommunistáktól, ki adott nekünk utasítást, hogy induljon a termelés? Csináltuk utasítás nélkül! A felszabadult szegedi munkáosztály tudta, hogy mire van szükség...

Szeged volt szovjet városparancsnoka dicséri a város fejlődését. Két évtizede a fasiszta pusztítás után szükködött Szeged. Most meg a sok is kevés és egyre nőnek az igények. Az újszegedi Ogyessza-lakótelepről megállapítja: „Haraso”. A 70 esztendő id. Komócsin Mihály a maga és a magyar nép érzeit tolmácsolja. Cikornyamentesen, de mégis szinte költőien: „A magyar dolgozó emberek sohasem felejtik, hogy szabad életük építésének lehetőségét a szovjet nép hadseregétől kapták.”

Észre sem vettük, úgy elröppent már a közel három óra. A téma kifogyhatatlan. Beszélnek. Beszélnek... Nehezen, öleléssel búcsúznak egymástól. Nem szegény, a szemek is nedvesek...

Morvay Sándor

(Liebmann felv.)

M. Sz. Hajtovics elvtárs az első szabad május elsején — 1945-ben — Szegeden, a Széchenyi téren (középen). Előtte a szovjet hadseregnek ez alkalomból Szegedre érkezett tábornoka, mellette Dénes Leó, akkori polgármester, később a városi tanács vb elnöke